

Odmev iz Afrike

Mesečnik s slikami

v pospeševanje afriških misijonov

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja

Leto XXVII.

Ljubljana 1930

III M h
~~39245~~

M 39254 h

Stvarno kazalo.

Uvodniki in sestavki.

„Ljudstvo se mi smili!“ . . .	17
Nekaj za vse	60
Pismo iz Vatikana	113
Dragim čitateljem in dobrot- nikom	130
„Ali me ljubiš bolj nego tile?“	175

Misijonski dopisi.

Beli očetje.

Apost. vik. Bangveolo.	
Pismo škofa Larue	52
Pismo P. Prieur	177

Očetje od Svetega Duha.

Apost. vik. Kamerun.	
Pismo Msg. Rogan	2

Apost. pref. Kronstat.

Pismo P. Jožefa Boenis	66
--------------------------------	----

Apost. vik. Franc Guinea.

Pismo P. Le Douarin	126
-------------------------------	-----

Misijoni v Tanga.

Pismo P. Frank	138
--------------------------	-----

Apost. pref. Kubango.

Pismo P. Laagel	150
---------------------------	-----

Lijonska misijonska družba.

Apost. vik. Dahomej.

Pismo P. Kern	167
-------------------------	-----

Sinovi presvetega Srca Jezusovega

Apost. pref. Lydenburg.

Pismo Msgr. Mohn	4
Pismo brata Rafaela Kolenc	18, 125

Frančiškani.

Apost. vik. Zg. Egipt.

Pismo P. Libri	86
--------------------------	----

Oblati Marije Brezmadežne.

Apost. vik. Kimberley.	
Pismo Msgr. Meysing	22
Apost. vik. Windhock.	
Pismo p. Bierfert	50

Palotinci.

Apost. pref. Osrednji rtič.	
Pismo škofa Henemana	69

Oblati sv. Frančiška Saleškega.

Apost. vik. Reke Oranje.	
Pismo F. Tuneman	138

Lazaristi.

Apost. vik. Fort Dauphin.	
Piše P. Fabija	120

Misijonska družba sv. Jožefa.

Apost. vik. Zg. Nil.	
Pismo P. Rungg	49
Pismo P. Resink	116

Apost. pref. Buea.

Pismo P. Jakobs	114
---------------------------	-----

Očetje iz Montforta

Prelatura v Mozambiku.

Pismo P. Martin	164
---------------------------	-----

Serviti.

Ap. pref. dežele Svaci.	
Pismo P. Konstantina	33

Sestre N. Lj. Gospe Apostolov.

Apost. vik. Zah. Nigerija.	
S. Sekonda	166

Frančiškanke.

Apost. vik. Uganda.

Pismo M. Cecillije	148, 183
------------------------------	----------

<i>Franciškanki iz Calais.</i>	
Ap. vik. dežele Galas.	
Pismo S. Stanislave	84
<i>Usmiljenke</i>	
Pismo S. Maze	9
Propagandne vesti.	
63, 112, 125, 144	
Kratki misijonski dopisi.	
29, 46, 63, 71, 107, 155	
Povesti in popisi.	
Ustanovitev šole v misijonu	
Betlehemu	6
Iz teme v svetlobo	10
Cerkev brata Bonifacija	20
Sužnost v Etiopiji	23
»Ne morem se zadosti zahvaliti!« (P. Angerer)	24
Nočni klic na pomoč v Kankondi (Msgr. Keiling)	27
Slika grofice Ledóchowske	31
Avto v misijonskih deželah	34
Kobilice (S. Ferdinanda)	36
Polom, kot da je trčilo sto vlakov (P. Spinello)	36
Kakšno veselje namravi pošiljatev ljubih dobrotnikov	40
Sužnost na Okawangi	42
Najstarejši faran (P. Benis)	54
Ali naj procesija sv. Rešnjega Telesa v prihodnje izostane?	55
Pri ljudožrcih (O. Allaire)	56
Lakota in gobavost	60
Poplačano zaupanje	61
Dež 11. febr. (Msgr. Keiling)	65
Skupina zamorcev ugovarja proti brezverski šoli	66
Marija je dobra mati (S. Tais)	74
Srečen otrok (S. Evfemija)	74
Kaj vse dosežejo naši katehisti (P. Christen)	76
Smrt Msgr. Terrien	77
Blagor preganjanim	80
Misijonski kraji in avto	81
Čudodelno izpreobrnjenje	88, 100

Žvest pomočnik	91
Binkošti v misijonu (P. Jožef)	94
Skrbi misijonarja	98
Zelo potrebna ustanova v Sekukunilandiji	99
Zvečer pri bolniku	102
Slava »mater zamorcev!«	106
Čemu knjige za zamorce? (Brat Lavrencij)	109
Ljubezen in požrtvovalnost zamorcev za sv. mašo	110
Na videz mrtev (S. Klaver)	111
Ubogi Blaž (S. M. Katarina)	117
Peter Klaver Minazi	140
Veselo in žalostno iz Ukuambe	146
Praznik Kristusa-Kralja v Kamerunu	149
Nebeška cvetka iz Asiškega vrta (S. Emilijana)	153
Božji blagoslov	157
Brstje, cvetje in cvetke iz Afrike (S. Engelberta)	161
Pri ljudeh brez prstov	168
Še nekaj o vožnji z avto	185
Mamica Pontoir	188
V kozjem hlevu (S. Engelb.)	189
Kaj ste prišli gledat v puščavo?	179

Razno.

Srečno in blagoslovljeno novo leto!	1
Nov dokaz dobrotljivosti naše ustanoviteljice, služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske	13
Vажnost afriških knjig za misijonsko delo	14
Vsajenega novega naročnika!	15
Uslišane molitve po Mar. Ter. Ledóchowski 15, 31, 45, 64, 78, 94, 112, 126, 143, 159, 172, 191	
Dobrotnice in izreki: 16, 48, 62, 73, 96, 108, 125, 171	
V naših misij. tiskarnah	32
Dar vdove	41
S čim naj podpiramo misijone?	47
Zveza afriškega tiska:	62, 96

Rože Srcu Marijinemu	121	Moj najstarejši faran	54
Izkaz milodarov v letu 1929	122	Poganski zamorci pred koč	57
Predmeti, poslani v misijone	124	Naši katehisti	65
Iskrena zahvala	125	Zidanje cerkve	68
Iz naše listnice	125	Ustanovitev misijona	70
Pismo sv. Kongregacije za širjenje vere	129	Moj avto	81
Zmagoslavje presv. Evhari- stije na kongresu v Kartagi	130	Sestradan gobavec	85
Katekizem za zamorčke	142	Msgr. Gilsvik in kralj Griffit	90
Klobuk — za stradajoče	143	Divinorum divinissimum	97
Prvi škof — zamorec	166	Prestolnica kralja Griffita	101
Apostolsko delo	171	Marija Terezija Ledóchow- ska	106
Zapiski Družbe sv. Petra Kla- verja	111, 172	Zamorska deklica	117
Za verne duše v vîcâh	173	Lazaret domačinov	119
Zgodbe sv. pisma v afr. jeziku	176	Razvaline baz. sv. Ciprijana	131

Slike.

Sv. Peter Klaver	1	škof Dr. Gregorij Rožman	145
Po službi božji zamorskih mi- sijonih	3	Na praznik v Ukuambi	146
Polaganje temeljnega kamna za misijon Betlehem	7	Pri razdelitvi roženvencev	151
„Ljudstvo se mi smili!“	17	Sestre napravljajo drva	154
Misijonar Rafael Kolenc	19	Pokopališča misijona Ka- tonda	161
Srečni novokrščenci	28	Koleta	163
Sirote iz Adis-Abeba v šoli	33	Misijonske sestre z zamorčki	174
Od ciklona porušena cerkev	37	Dete Jezus	177
Sv. Jožef	41	V Yaunde po službi božji	181
Bogata žena s svojimi sužnji	41	Sestra domačinka pri kuha- nju koruze za božič, praz- nike	184
Udrta slamnata streha	49		

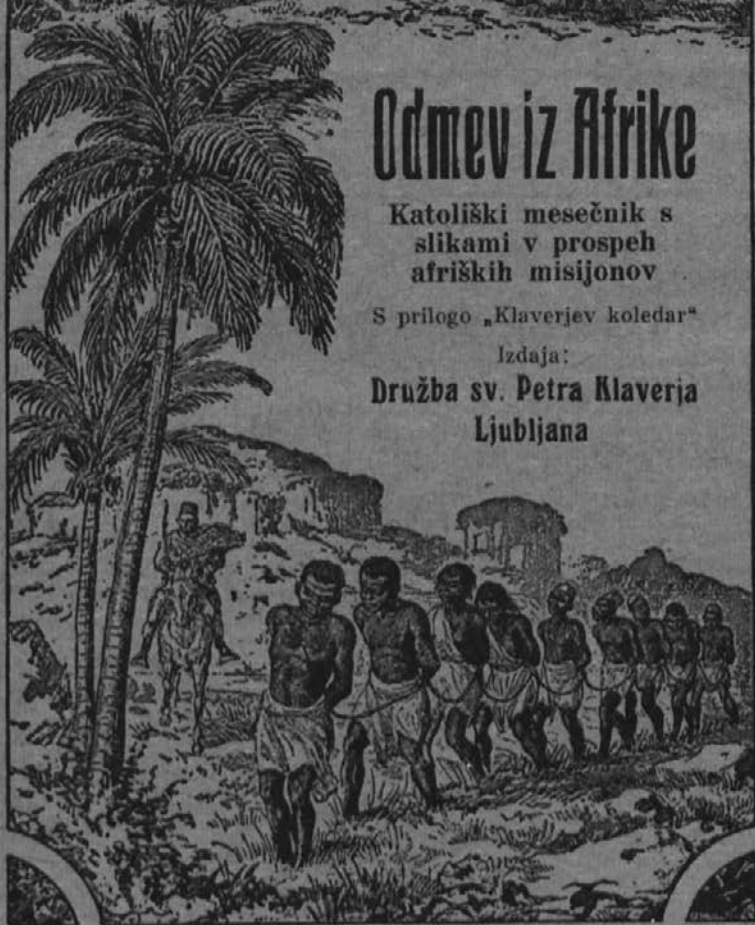
Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prospeh
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, hrvaškem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 10 Din, 7 L, 60 am. cts., 2:50 Š; s priložo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 9:20 L, 80 am. cts., 3:10 Š. — Naročila in milodare naslavljajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via del' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA: Novoletno voščilo misijonskega škofa; — iz misijonov: Vtisi Jaunde Kamerun. — Razveseljive stvari iz misijona Trost. — Ustanovitve šole v Betlehemu. — Pet in dvajset-letnica našega zavoda za gobavce. — Iz teme v svetlobo. — Nov dokaz dobrotljivosti naše ustanoviteljice božje služabnice Marije Terezije Ledóchowske. — Važnost afriških knjig za misijonsko delo. — Vsaj enega novega naročnika.

Darovi.

Od julija in avgusta 1929.

Za afriške misijone v splošnem: D 15.399 05; L 242:60; Š 22.—.
Za stradajoča: Din 15.—.
Za gobavce: Din 140.—.
Za odkup sužnjev: Din 6792.—; L 400.—; Dol. 50.—.
Za botrinske darove: Din 2.597.—;
Za zamorčke: Din 759:25; L 14.—.
Za katehiste: Din 355.—; L 10.—.
Za kruh sv. Antona: Din 4608.50; L 63.—.
Za otroško zvezo: Din 5.—.
Za mašno zvezo: Din 946 50; L 319.—; Š 10.—.
Za afriški tisk in katekizem: Din 1588.—; Dol 70.—.
Za določene namene: Din 2.793.—; L 100.—.
Za določene misijone: Din 1.890.—.
Za evharističnega Zveličarja: Din 118.—.
Za jubilejni dar sv. Očeta: Din 50.—.
Za Klaverjevo družbo: Din 201.—; L 10.—.
Prispevki podpornikov in udeležencev: Din 801.—.
Po zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega za afriške misijone:
č. g. župnik Vodrinšek Din 500.—; Em. Črne Din 50.—

Tisočkrat „Bog povrni“ vsem blagim dobrotnikom!

DUŠNA PREMIJA.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 sv. maš.

ODMEV iz Afrike

Katoliški mesečnik za
pospeševanje afriškega
misijonskega delovanja

Blagoslovljen po papežih Piju X.,
Benediktu XV. in Piju XI.

V zvezi z mnogimi afriškimi
misijonarji urejuje:

Klaverjeva družba

Sv. Peter Klaver

apostol zamorcev, prosi za nas!

Srečno

in blagoslovljeno novo leto!

Vsem milim dobrotnikom in naročnikom „Odmeva“, vsem vrlim podpornikom in zvestim podpornicam Drnžbe sv. Petra Klaverja, sploh vsem prijateljem afriških misijonov, ki z nami vred delujejo za razširjanje božjega kraljestva v Afriki, želi vdano podpisana s hvaležnim srcem srečno in blagoslovljeno novo leto ter prosi Gospoda naj Vas vse in Vaše rodbine obilo blagoslovi z nebeškimi dobrotami.

V presvetem Srcu Jezusovem vdana

*Družba sv. Petra Klaverja
za afriške misijone
in oproščenje zamorskih sužnjev.*

Iz misijonov:

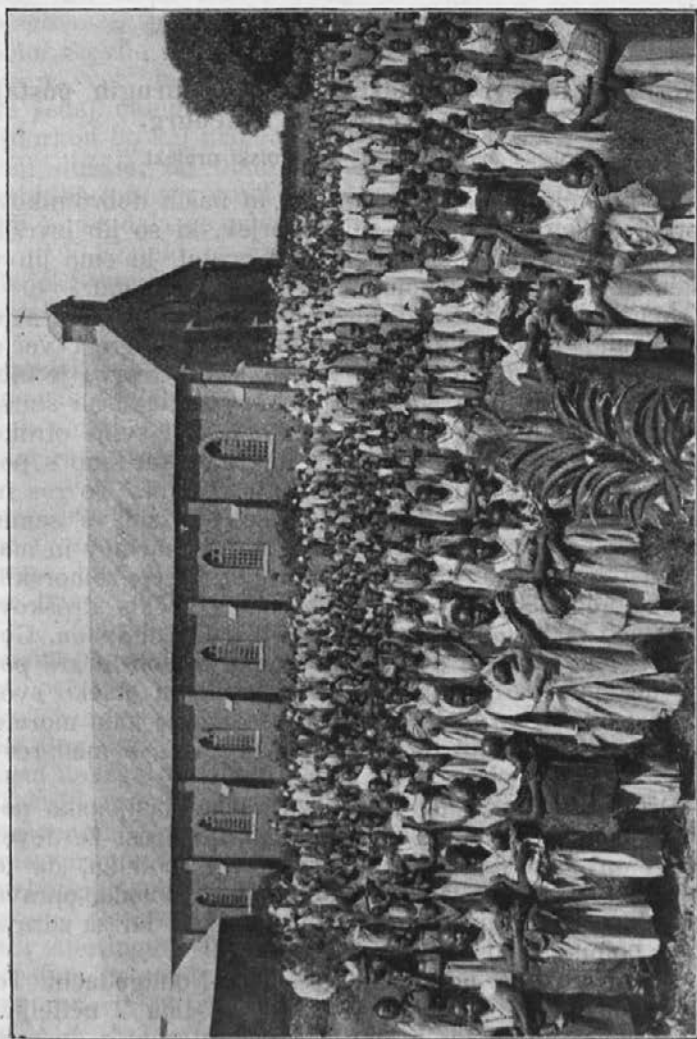
Vtisi iz Jaunde, Kamerun

Mgr. Rogan, apostolski prefekt iz Buea (Britski Kamerun), poroča Družbi sv. Petra Klaverja o obisku, ki ga je napravil svojemu sosеду škofu Vogtu, apostolskemu vikarju zahodnega Kameruna. Mgr. Rogan je ves navdušen vsled dobrih odnošajev tamošnjih novoizpreobrnjenecv in o hitrih izpreobrnjenjih, ki dajo upanje, da bo paganstvo tamkaj kmalu zatrto. Naj navedemo iz tega veselega pisma samo nekatere posameznosti: „Zvečer prvi petek v mesecu marcu sem dospel v Jaunde. Ko sem škofu Vogtu pohvalil njegovo lepo cerkev, je pripomnil, da je ta dan zjutraj bilo 2.500 kristjanov pri sv. obhajilu. „Jutri je sobota,“ je dostavil, „zato ne bo toliko ljudi za spoved, ker je večina prejela sv. zakramente že med tednom.“

Ko sem drugo jutro šel nekoliko po misijonu, sem srečaval velike množice ljudi, tako, da so možje hodili po eni strani ceste, ženske po drugi, vsi v lepih vrstah. Zdelo se je, da so posebni reditelji, ki nadzorujejo posamezne skupine; eden njih je rekel, da so to katehisti. To je bila res pravcata parada k spovedi. V veliki cerkvi je stalo 9 spovednic. Kadar je pa veliko spovedovanja, se postavijo spovednice tudi izven cerkve v vrsto, tako da vsak ve, kdaj pride na vrsto. Mene je naprosil, naj v nedeljo mašujem ob 7. Bila je prva nedelja v mesecu. Pristopil sem točno ob 7., a bila je tričetrt na 9., ko sem nehal, čeprav mi je še en mašnik pomagal obhajati. Tri ciborije smo to dopoldne purificirali in vsak je držal vsaj 500 sv. hostij; torej je bilo več kot 1.500 ljudi pri sv. obhajilu. Lani na predvečer Vseh svetnikov je neki duhovnik spovedoval 16 ur in jih spovedal sam 900. Ob istem času je spovedovalo še 5 drugih duhovnikov. Nekaj dni pred vsakim večjim praznikom gre 8 patrov na razne kraje v stranske misijone, da tam spovedujejo. Na ta način razbremenijo glavno postajo za 30 tisoč kristjanov. Vsak pater na potovanju spove dnevno povprečno do 200 ljudi. Nova velika cerkev ima prostora za 6 do 7 tisoč ljudi. Vsako nedeljo pa pride k službi božji povprečno 12 do 15 tisoč ljudi. Po 6. maši na zadnji Božič ni moglo več dobiti prostora več sto ljudi, ker je bil naval tako velik.

Ko je po končani vojski nekaj misijonarjev zopet prišlo nazaj iz vojske, kjer so služili kot vojaški duhov-

niki v kamerunskem pohodu, je bilo v vsem vikarijatu 25 tisoč kristjanov. Naslednja leta se je število duhovnikov

Po službi božji — V zamorskih misijonih.

množilo vsako leto za par patrov, toda v primeri kakor raste število kristjanov in se vneto drži duhovnega življenja, je število duhovnikov še vedno premajhno. V 10 letih

je narastlo število kristjanov od 25 tisoč na 150 tisoč, pa še vedno se priglašajo nove množice, ki žele pristopiti v krščansko vero. 10 tisoč katehumenov čaka na sveti krst.

Razveseljive stvari iz Marija Trost in drugih postaj. Apostolska prefektura Lydeburg.

Poroča msgr. Moh n, apostolski prefekt.

Poln hvaležnosti sem do Boga in naših dobrotnikov, ko pregledujem dela svojih misijonarjev, ki so jih izvršili v tem letu in Vam pošiljam pregled postaj, ki smo jih v prošlem letu nanovo ustanovili v našem misijonu.

Marija Trost, naša doslej največja postaja, je veselo napredovala. Kakor Vam znano ima Marija Trost večjo šolo za dečke in deklice, ki jo vodijo sestre. Izprva je bila ta šola le dnevna; ker so se pa tekom časa oglašali starši iz bolj oddaljenih krajev, ki bi bili radi dali svoje otroke v našo šolo, je bilo treba sezidati internat, kar smo s pomočjo svojih blagih dobrotnikov tudi izvršili. To res ni internat nalik onim v Evropi, kar se tiče zidave same, ampak poslopje pač primerno razmeram domačinov in malim sredstvom, s katerimi smo razpolagali. Precej zamorskih otrok že notri stanuje; to pač zahteva večjih stroškov, a so koristi tako velike, da denarja in truda ni škoda. Gospod Bog, ki nam je pomagal s pomočjo dobrih src poslopje dozidati, bo poskrbel tudi za hrano in obleko svojim črnim otročičem. Zato Vas lepo prosim, če nam morete poslati čisto priprostitih oblačil za te najrevnejše med revnimi.

Drug napredek, jako važen za vsako misijonsko postajo, je bolnica. Tako bolnico ima Marija Trost že devet mesecev in je poskrbela za marsikakega bolnika, da je ozdravel nele telesno, ampak tudi dušno. Seveda, oprava je še zelo pomanjkljiva; zato bi bili za vsak dar za zdravnika in bolnike zelo hvaležni.

Dalje omenjam novo zunanjo šolo v Nooitgedacht. To je dobra jahalna šola v Marija Trost, ki ima 2 učiteljici in 60 učencev. Ima torej Marija Trost internat z dnevno šolo in tremi zunanjimi šolami.

Najtežavnejše mesto našega misijona je Witbank, ki leži v središču rudokopov. Največ delavcev v okolici Witbanka je zaposlenih v rudokopih, pri železnici in v tovar-

nah in stanujejo deloma v delavskih kasarnah, deloma v delavskih kolonijah. Najtežje za misijonarja je to, ker se delavci vedno selijo, tako da je reden poduk zelo otežkočen. Da bi pa tudi ti ubogi črnici bili deležni krščanske blagovesti, smo že pred dvema letoma pričeli z večerno šolo. Število učencev je bilo izprva neznatno, a jih je bilo vedno več, ker so misijonarji bili zelo delavni; tako da se sedaj bavimo z mislijo, kako bi sezidali še eno šolo. Kdorkoli bo kaj pripomogel k temu, bo pomagal neumrjočim dušam, da bodo prišle do spoznanja božjega, sam sebi bo pa zagotovil božje plačilo. Ena dosedanjih treh šol bi se dala še povečati.

V Ermelo je nastavljen en pater od novembra 1927 dalje. Sestre sv. Dominika bodo otvorile šolo. Pa tudi malo zemljišče smo v Ermelo kupili za cerkev, ki se bo zidala.

Pilgrimovo je mala vasica, ki leži sredi med visokimi gorami. Ljudje so priprosti, a velikodušni. Zbirali so prispevke tri leta in spravili skupaj toliko, da smo mogli pričeti zidati malo cerkev. Bo sicer mala in priprosta, a našim razmeram primerna.

V kraju White-River, kjer je mnogo domačega ljudstva naseljenega, je vlada dala našemu misijonu dvoje zemljišč za dve mali misijonski postaji na razpolago. Kakor hitro bomo toliko pri denarju in bomo imeli zadosti delavcev, se bomo lotili dela v tem kraju.

Zadnjič sem omenil tudi Seccoconilandijo, ki ima večinoma paganske prebivalce. Tekom leta sem deželo večkrat prepotoval, pa ni bilo upanja, da bi se mogel dobiti kak kos zemlje, ki bi bil primeren za nas. Obupal pa nisem, in Bog me je velikodušno poplašal. Čisto nepričakovano sem nekega dne dobil pismo, ki mi je ponujalo neko farmo. Takoj sem se podal zopet v Seccoconilandijo, da si farmo ogledam. Z veseljem Vam sporočam, da je našim razmeram prav primerna. Leži v okraju domačinov, na njej je nekaj poslopij in ima dosti vode, kar je v tem kraju glavni pogoj. Cena za farmo je seveda precej visoka: 5000 funtov šterlingov. Toda ker posestnik noče prodati farme na drobno in pa da ne zamudimo lepe prilike, ki se ponuja za procvit našega misijona v teh krajih, smo pogodbo sklenili. S tem nakupom smo pa naš misijon zadolžili, ker moremo zaenkrat plačati le del kupne svote. Ker smo pa to farmo kupili edino-le z ozirom na korist naše sv. vere, trdno upam, da se bo našlo dobrih src, da me olajšajo za breme 3000 funt. šterlingov dolga. Poleg vsote, ki jo mo-

ram plačati za posestvo in poslopja na njem, grozijo še stroški za najpotrebnejšo opravilo za 2 patra, 3 brate in 3 sestre-loretanke, ki naj v prvih mesecih pr. leta prično izpreobračati duše na tej postaji; kajti misijonar ne more iz nič ustvariti. Seveda bomo za cerkveno obleko in opravilo jako hvaležni, ako jo kdo daruje za to našo postajo. Bog mu povrni! Bog blagoslovi Vaše prizadevanje!

Ustanovitev šole v misijonu Betlehemu, Južna Afrika.

Piše misijonar, iz Družbe Očetov sv. Duha.

„Čujem, da nameravate otvoriti šolo v naselbini črncev,“ mi je rekel marca tega leta rektor angleške cerkve.

„Da, to nameravam,“ sem odgovoril. „Naša šola bo o Veliki noči dozidana in potem pričnemo z belimi učitelji.“

„Izvolite čašo čaja?“

„Hvala za prijaznost, mister Field.“

„Tako torej, pater. To me zanima. Sem namreč v odboru za črne šole in imamo prihodnji teden sejo, kjer se bo to vprašanje gotovo obravnavalo. Kajne, tudi vi se boste udeležili dela na skupni vladni šoli? S tem si zagotovite izdatno podporo vlade za svoje učitelje, do katere bi sicer ne imeli nobenega izgleda, ako se nam ne pridružite.“

„To me zelo zanima, mister Field. Kje pa je pravzaprav naša vladna šola.“

„Sedaj sicer še nimamo poslopja zanjo, pač ga pa bomo sčasoma zidali. Zaenkrat imajo posamezni razredi prostor v nekaterih cerkvah, ki so se pridružile naši šoli. Vsi so to storili razen reformirane cerkve, ki se bo pa gotovo še priključila.“

„In kakšen bo vladni poduk?“ sem ga prekinil.

„V prvi pol uri gredo otroci v cerkev, h kateri spadajo, in imajo tamkaj poduk iz krščanskega nauka. Za druge predmete pa gredo potem v tisto cerkev, kjer je slučajno nastanjen njih razred. V angleški cerkvi n. pr. se nahaja Standart I. in V., v veslejski cerkvi Standart II. itd. Glejte torej, kako koristno je za vas, ako ste poleg. Kajne, da smem računati na Vaše sodelovanje? Sploh pa ne bodo obiskovali vaše šole drugi otroci nego katoliški. Zato je za Vas najboljše, ako se nam pridružite.“

„Z Vašega stališča morda res; jaz pa menim, da mora vzgoja biti enotna. Ali se Vam ne zdi tako? Tega pa s tem načinom ne dosežemo. Kar naučite otroke v prvih urah zjutraj, to mu more v naslednjih urah veriti sovražni učitelj zopet podreti. Čujte zgled, kako to znajo.

Nedavno je rekel neki učitelj svojim otrokom, da se beli misijonarji nič ne zanimajo za črnce in da niso nič drugega, kot priganjači vlade. „Zakaj pa nosijo rimski ovratnik, ki je spredaj zaprt, zadaj odprt? To vam hočem razložiti. Misijonarji so vsi prišli čez veliko vodo; in da ne pozabijo svoje domovine, so si nadeli tak ovratnik, ki kaže navzad. Tam so njih misli. Sedaj veste, zakaj nosijo tak ovratnik.“ — „Da, prav imaš, morutti, tako je!“ — Tu imate tak dokaz kot je zamorcu vseč in ga razume.

Poлагanje temeljnega kamna za misijon Betlehem.

Ne, dragi moj mister Field! Mi bomo otvorili katoliško šolo in dali našim otrokom enotno vzgojo. Vse otroke, ki se bodo priglasili, bomo radi sprejeli, tudi če niso katoliški.“

„Imate prav, pater, čisto prav. Toda mi moremo verouk v zamorskih šolah trajno rešiti le, ako se podvržemo načrtu vlade. Šole za belokožce so nam itak že zaprte.“

„Iz tega lahko razvidite, kaj namerava vlada. Brezverske šole hočejo uvesti in k temu naj jim še mi pomorimo?! Ne, ljubi mister Field, pri tem ostane: Mi bomo o Veliki noči otvorili katoliško šolo v obližju črncev in se ne bomo pridružili vladi.“

Tak je bil pogovor s predstojnikom vladne šole v Betlehemu.

Naša cerkev je bila 1. aprila t. l. slovesno blagoslovljena po apostolskem delegatu za Južno Afriko, nadškofu Bernardu Jordanu Giljswijk O. P. 12. aprila smo v njej otvorili katoliško šolo. Dve dominikanki iz Oakforda sta prevzeli poduk. 42 otrok se je priglasilo prvi dan, večinoma nekatoliških. Danes po 5 mesecih jih je nad 100. Upravičeno upamo, da bo ob začetku šolskega leta 1929 prišlo še več otrok navzlic nasprotni propagandi črnih učiteljev, ki otrokom prete, da bi jih prestrašili, češ, da bodo morali pri nas vsi postati katoliški. To sicer ni pravi vzrok njih bojazni, ampak leži kje drugje, za vsakega otroka dobi črni učitelj mesečno 10 dinarjev. In ako mesto 40 otrok poučuje le 25, pomeni to zanj izgubo 150 dinarjev. S tem bi lahko plačal svoje stanovanje. Hinc illae lacrimae (= Odtod solze!)

Vidite torej, da našim sestram ni posebno lahko. Odpor od strani učiteljev pa ni edina ovira pri našem šolskem vprašanju. Je še nekaj: mnogoličnost jezika naših učencev. Imam Basutos, Zulu in mešanobarvne, ki vsak svoj jezik govore in hočejo biti podučevani v njem: Sesuto, Zulu, Afrikaans in angleško se morajo tudi vsi naučiti. To pomeni, da morajo misijonske sestre obvladati 4 jezike. Potem imajo več oddelkov v svojih šolah. Nižja skupina 1, 2, 3, standart, medtem ko v vladni šoli vsak učitelj le en oddelek podučuje. — Potem morajo vsak dan napraviti dolgo pot v naselbino, naj že dežuje ali sneži ali pa pripeka poletna vročina. Zdaj imajo le 20 minutno pot; toda kadar bomo imeli svoj lastni dom, bo 45 minut do naselbine in ravno toliko zopet nazaj. No, pa upajo, da bodo kedaj dobile avto, ako ga jim podarijo dobre duše v Evropi, toda do tega je še daleč. Pred avtom je za naše šole še marsikaj bolj potrebno: knjige, table, stenski zemljevidi itd. In ako bo šolarjev vedno več, bo treba nastaviti tudi črnih učnih moči, ki bodo zahtevale mesečno 4—5 funtov šterlingov plače, to je več, kot potrebuje ena sestra za svoj živež. — Oba patra in 4 sestre se zanašajo na podporo bele občine. Ta pa ne more mesečno plačati več ko 4—5 funtov. Ker še nimamo svojega stanovanja, ampak smo nastanjeni v tuji hiši, je to zopet novo breme za našo blagajno za daljnih 15 funtov. Res bridek položaj!

Morebiti poznate, milostna grofica, kaj dobrih ljudi v Evropi, ki bi nam mogli kaj malega poslati. Lepo prosimo za to in molimo vsak dan k sv. Jožefu, da bi nam pomagal, da bi mogli k Jezuščku pripeljati naše črne betlehemite, da se bo tudi nad njimi uresničilo: „Čast Bogu v visokosti in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!“

Pet in dvajset-letnica našega zavoda za gobavce.

Pismo sestre Maze, usmiljenke v Farafangani, Družbi sv. Petra Klaverja.

Kako naj se Vam zahvalim za velikodušno darilo, ki nam je pomagalo, da smo mogli plačati 250 odej, ki smo jih bili naročili za naše bolnike. Ker jih vedno zebe, zato posebno ljubijo solnce in ogenj. Izprašujemo se, kako morejo prestati, ležeč po cele ure na pekočem pesku. Če je pa vreme oblačno, si napravijo ogenj v svojih kočah. Pa se pogosto zgodi, da pridejo preblizu ognja in se opeko, in jih moramo potem mi zdraviti. Še včeraj sem videla, ko sem šla skozi gobavsko vas, eno svojih sester, ki je ravno obvezovala veliko rano na hrbtu nekega gobavca, ki se je bil na tak način opeknel. Ker jim je telo postalo že precej neobčutljivo, zapazijo opekline šele, ko jo vidijo.

Letos smo obhajali petindvajset-letnico, kar je bil ustanovljen naš zavod za gobavce. Naš častiti pater Almozenier, lazarist, je ob tej priliki krstil 14 gobavcev in sicer 7 moških in 7 ženskih, ki jih je bil več mesecev pripravljaj na to slovesnost. Ali ni bil to najlepši način, da se Bogu zahvalimo za vse dobrote, ki smo jih prejeli v teh 52 letih? Med novokrščenci je bil eden, ki je zlasti obračal pozornost drugih nase. Bil je to Belomana, star gobavec, čigar ime je prvo na seznamu naših zavodarjev.

Že 25 let živi tu, kajti gobe uničujejo svojo žrtv pogosto zelo počasi. Nima več niti prstov na rokah, niti na nogah, obraz mu je ves nabrekli. Njegova divja in ponosna narava, ki se krčevito drži navad svojih prednikov, se je 25 let upirala milosti božji. Šele proti koncu smo ga s potrpežljivostjo pripravili do tega, da se je vpisal med katehumene in sedaj prejel sv. krst. Izbral si je ime Aleksander. Od tedaj je ves izpremenjen. Naletela sem večkrat nanj, ko je držal rožni venec v svojih dlanih in molil v svoji borni koči.

Da slovesnost lepo obhajamo, smo vsem gobavcem skupaj darovali lepega vola, ki so ga, kakor je navada, sami pobili, odrli in pravično razdelili. Vrh tega je dobil vsak novokrščenec tudi nov bel predpasnik. Dan se je končal z blagoslovom, ki ga je z Najsvetejšim podelil P. Sevat, predstojnik misijona.

Katehista v Ohilana, ki je pred nekaj dnevi odpotoval na sever, smo nadomestili z drugim katehistom, ki je zelo dober kristjan. Podučeval bo katekizem izmenoma v vaseh Ohilava in Aborano, ki ležita blizu skupaj. Tudi nedeljski sestanki kristjanov se bodo vršili enkrat v tej vasi, drugič v drugi. Dvakrat mesečno prideta tudi misijonar in ena sestra v te kraje. Na predvečer velikih praznikov: Božič, Velika noč, Vnebohod, Binkošti, Sv. Rešnje Telo, Vel. Smaren, Vsi svetniki — pa pridejo katehisti iz vseh vasi in sosednih šol skupno s svojimi kristjani v Farafangano. Skrbimo, da jim ob tej priliki kar se da postrežemo in jim posodimo kotle in odeje. Tudi nekaj denarja jim damo, da si lahko kaj dokupijo k rižu, ki si ga sami seboj prineso, kakor tudi svoje krožnike, to se pravi velika in široka peresa.

Iz teme v svetlobo.

Piše misijonar Belih očetov.

„Sestra, ali naj vstopimo v to hišo?“ — „Zakaj?“ — „Ne vem.“ — „In vendar! Vstopimo!“

Obe sestri, ki sta se pravkar vračali od bolniških obiskov, sta stopili v dotično hišo in ste se vpraševali, kaj neki bosta imeli notri opraviti. Ob vstopu ste začuli glas, ki jima je rekel: „Ljubi Bog sam vaju pošilja k meni. Kedaj sem že želel, da vaju vidim, ljubi sestri!“ Sestri sta obstali in se čudili. Pred njima leži na bornem ležišču Kabil, star približno 30 let, ki ga je bila bolezen strašno izsušila. Z nepopisnim veseljem se ozira nanju. „Da, res vaju pošilja ljubi Bog k meni, zakaj on je dober!“ Tako reče.

Ta ubožec je bil delavec; ne tistih eden, ki imajo priliko, da se izuče kakega obrta in potem gredo na Francosko, da tam zaslužijo 30 do 40 frankov in potem štrajkajo, kadar se jim poljubi. Bil je izmed tistih ponižnih, ki kopljejo jarke ob potih, ki delajo pri kakem zidanju ali pa stopajo v vrsti za plugom na njivi.

„Ljubi sestri, mnogo bi vama rad povedal, ako me hočeta poslušati.“

„Le govori, prijatelj, medve poslušava!“

„Moja hčerka Jamina vaju dobro pozna. Bila je med tistimi otroci, ki ste jih učili plesti koše in zabojčke. Tega je pa že dolgo. Vselej, ko je bila pri vas, si je vse dobro zapomnila, kar je videla in slišala. Pripovedovala je tudi o neki lepi sliki, ki jo je videla pri vas: človek brez obleke pribit na križ. Rekla je, da je to Sidna Aissa, razlagala nam je, kdo je in zakaj je za nas trpel. Med njenim pripovedovanjem sem si rekel: Ta človek te ljubi, čeprav si reven Kabil, in zdelo se mi je, da ga tudi jaz ljubim.

Saj vesta, kakšno je življenje ubogih Kabilov. Moral sem zapustiti ženo in otroke in na tujem zanje kruha služiti. Polagoma pa sem popolnoma pozabil na tisto, kar mi mi je hčerka pripovedovala. Kmalu mi je šlo popolnoma iz glave.

Nekega dne pa sem na trgu francoske vasi nenadoma zagledal tistega, ki sem bil nanj popolnoma pozabil. Njegov križ je stal pokonci in on je visel na njem nag, suh, umirajoč in ljubeznivo zroč name. Srce se mi je topilo in solze so se mi udrle po licih. Takoj sem se spomnil vsega, kar mi je Jamina pripovedovala o tem človeku. Ljudje so bili grešili in bi bili morali zavoljo grehov vsi v pekel. Toda Sydna Aissa je rekel Bogu: „Ljudje so moji bratje, jaz jih bom rešil s tem, da zanje trpim in umrjem.“ In predal se je Judom, ki so ga pribili na križ. Jaz sem ponavljal v srcu besede: „O Sydna Aissa, jaz te ljubim, jaz te ljubim...“

Vsako jutro sem šel tja, da ga vidim. Kar ni mi bilo prestatu brez njega. In zdelo se mi je, da mi odgovarja na moja vprašanja. Često sva se shajala; postal mi je dober prijatelj. Mimoidoči so me včasih spraševali, kaj tu delam. Jaz pa sem rekel, da naj jih to nikar ne skrbi.

Zdaj sem zbolel in moči me zapuščajo. Ne vem, ali bom še kedaj zdrav in zelo sem si želel, da bi mogel vam povedati, da vse to verujem, kar vi učite in da se mohamedani motijo. Hočem nastopiti pot, ki je edino prava. Še večkrat me pridite obiskat in mi pripovedujte vse to, kar ste pripovedovali moji hčerki Jamini.

Sestri niste mogli prikrivati ganotja. Pred njima je ležal mož, ki ga je Bog prav posebno obdaril z milostjo in ga bo kmalu poklical k sebi. Bil je namreč bolnik že v tretjem štadiju tukerkuloze. Pred kratkim je bil izpuščen iz bolnice, ker ni bilo upati zdravlja.

„Bodi potolažen; saj bova še prišli.“

„Večkrat pridita, ljubi sestri.“

Sestri ste se poslovili od bolnika in ste med potjo neprestano hvalili Boga. Kar ste obljubili, to ste tudi izpolnili. Često ste obiskali bolnika, ki ju je verno poslušal. Največ ste mu pripovedovali o skrivnostih sv. vere, zlasti tudi o presv. Trojici. O veselje, ta duša je bila že zdavnaj krščanska. Polagoma in stopnjema jo je bil pripravil nadnaravni učitelj in zdaj je bila ta duša jasno razsvitljena. Obenem z znanjem je rastla tudi ljubezen bolnikova. Misel na Jesusa ga je ganila do solz. „O, kako ga ljubim, kako ga ljubim!“ Goreče je poljubljal križ, ki mu ga je nudila sestra.

„Ti ga ljubiš,“ ste mu govorili sestri, „toda, ali veš, da je treba tudi žrtev v naši sv. veri?“

„Ne bojta se, sestri, imam pogum.“

„Ako ozdraviš, boš smel vse nedelje k sv. maši. Kaj pa bodo tvoji starši rekli na to?“

„Naj reko, kar hočejo.“

„Pa to je važna dolžnost, ki jo nalaga vera Kristusova. Ali imaš trdno voljo, da boš odpustil vsem, ki so te kedaj žalili?“

„Da, odpuščam jim. Moj lastni oče me je večkrat mučil radi denarja. Zavoljo njega sem moral mnogo pretrpeti. Naj pride k meni in jaz mu porečem, da mu odpuščam.“

Sorodniki so bolnika vedno bolj zanemarjali boječe se, da se ne okužijo. Toda sestri ste ga zvesto obiskovali. „Ah,“ je rekel, „to sta kakor dva angela. Najrajši bi vaju imel vedno poleg sebe. Ko bi me pač vzeli v kako bolnico, kjer sestre strežejo bolnikom.“ Pa je minulo še nekaj dni, predno se mu je želja izpolnila, kajti domačina ni mogoče brez gotovih formalnosti sprejeti v bolnico. Med tem pa ste ga sestri stalno obiskovali. Nekega dne je bil bolnik ves izpremenjen. „O, ko bi bili vidve tukaj to noč, bi videli, kar sem jaz videl!“

„Kaj pa si videl?“

„Tu v tej sobi se je lesketala svetla zvezda, ob njej pa je stala krasna gospa kakor kraljica vsa v zlatu. O sestra, kako je bilo to lepo!“

„Kaj pa ti je ta gospa povedala?“

„Nič ni rekla, le na zvezdo je kazala.“

„Ali pa nisi morda le v sanjah videl vse to?“

„Tako jasno sem to videl, kot vidim sedajle vas.“*)

*) Ta mož ni nikdar imel vročinske bolezni.

„Ali si že kedaj slišal zgodbo o treh kraljih iz jutrove dežele, ki jih je zvezda vodila do zibelke Sidna Aisse?“

„Ne ljuba sestra. Ta zgodba mi ni znana.“

„Bodi vesel. Zvezda, ki si jo videl je zvezda Sidna Aisse; lepa gospa, ki je nanjo kazala, je pa njegova mati Lalla Mariama. Hotela ti je reči: „Zaupaj vanj, saj on je tisti, ki kaže ljudem pot proti nebesom.“

Ali bi ne bilo krivično, da bi bili odlašali s sv. krstom pri duši, ki je bila tako lepo pridravljena? Sestri ste vedeli, do smeta, zato ste rekli bolniku, naj se pripravi na to, da bo postal kristjan. Mohamedanska družina ni prišla več na izpregled. Bolnik je ostal sam in globoko zamišljen. V duši mu je plala ena sama lepa misel: otrok božji bo postal. Po obredu sv. krsta je bil tako vesel, da ni vedel, kaj naj počne. Solze so se mu udrle po licu in se pomešale med krstno vodo.

Med tem je bilo tudi vse preskrbljeno za sprejem bolnika v bolnico. Dospel je voz, da ga odpelje. Sestri ste se poslovili od njega. „Sklonite se do mene,“ je prosil bolnik sestro. Ta je menila, da ima bolnik še kako tajnost in se je sklonila k njemu. Bolnik pa je spoštljivo vzel križ, ki ga je sestra nosila, v svoje roke in ga vpričo mohamedancev poljubil. Ko se je voz že premaknil, je še enkrat pogledal na križ, ki ga je bil tako predruščil.

Njegova bolezen je bila že predaleč, da bi bilo upati zdravja. Umrl je v bolnici še isti večer. Njegov obraz je bil sicer vsled bolezni razrvan, a se je po smrti izpremenil in dobil mil in udan izraz. Bilo je, kakor da mu nebeško veselje seva na obrazu.

Nov dokaz dobrotljivosti naše ustanoviteljice, služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Težka zadeva se je vlekla skoro 8 let in se je tako zamotala, da skoro ni bilo upanja na srečno rešitev. Ves čas smo se z zaupanjem obračali na sv. Jožefa, in res nam je pošiljal često dobrega sveta in pomoči v najhujši stiski. Ko je po 10 dnevnem boju prišla stvar do vrhunca in nam že ni bilo več prestajati, smo prisrčno prosili našo ustanoviteljico, naj blagovoli zadevo še tisti dan, 10. sep-

tembra srečno rešiti. In res se je stvar še tisti dan dopoldne začela obračati na bolje; do večera pa je bila srečno rešena. Tisočera hvala sv. Jožefu in naši ustanoviteljici!

Marija Falkenhayn.

Važnost afriških knjig za misijonsko delo.

Vsak se bo sam o tem prepričal, ako prebere naslednje izrezke iz pisem. Rad bi potem pripomogel po svoje, da se tiskajo knjige v jeziku afriških domačinov, ali vsaj prosil Boga, da pošlje delavcev, v ta namen.

„Nymboza Akatolika so dospele brez stroškov in nepoškodovane do nas. Lepa Vam hvala za to. To so lepe pesmice, ki jih naši domačini zelo radi prepevajo. Te pesmi bodo res velikega upliva; zlasti pesmi z notami. Pojo se po naših gorah od jutra do večera. Mnogo duš bodo ganile, da se bodo približale naši veri, ker na prijeten način podučujejo o verskih resnicah.“

Škof Auneau,

apostolski vikar v Širc (Južna Afrika).

„Leta 1924 sem ustanovil v Osrednjem Kongo misijonsko postajo, ki sem jo posvetil sv. Ani. Tu sem 500 km oddaljen od vsake misijonske postaje. Tu prebiva rod Baya, ki o katoličanstvu še nič ni slišal, pač pa o islamu. Največ bi tem ljudem bilo pomagano s katekizmom v jeziku Baya. Otrokom, ki že znajo brati, bi ga dal v roke. Toda bogati nismo, ker smo šele v začetkih, zato Vas prosim, ali bi mogli knjigo natisniti in s slikami opremiti, ki jih otroci tako radi gledajo?! To pa iz ljubezni do Boga in neumrljivih duš. Ne zamerite moji predrznosti, a nisem mogel drugače, ker se bojim, da bi islam izpodrinil Boga iz src tukajšnjih rojakov.“

P. Pedron iz kongregacije Očetov od sv. Duha, misijonar v Berberati.

Prispevate k nabavi verskih knjig v jeziku afriških domačinov. V ta namen deluje „Zveza afriškega tiska“, ki jo je vpeljala Družba sv. Petra Klaverja. Lakho pristopite kot:

redni član s primernim zneskom, Din 15' –
podporni član s primernim zneskom, Din 60' –
življenski član z enkratnim zneskom, Din 1.200' –
ustanovitelj z enkratnim zneskom, Din 10.000' – (ki se more plačevati tudi v obrokih).

Vpis izvrši Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1. Tam je dobiti tudi druga potrebna pojasnila.

Vsaj enega novega naročnika!

Časopisje se primerja z drugo velesilo sveta, ki ima pod vplivom danes malone vse človeške duše Kdor želi, da zmaga s stvarjo, ki jo zastopa, se mora posluževati časopisja. Celo križ bo hitreje zmagal, ako se tega sredstva poslužuje. V tem je pa ravno tista velika naloga vseh, ki širijo misijonsko časopisje z namenom, da bi vzbudili v srcu bravcev zanimanje za misijone in požrtvovalnost za rešenje duš bednih paganov. Tu ti, ljubi čitatelj, stopi v njih vrste in poizkusi, da dobiš vsaj enega naročnika za „Odmev iz Afrike“ ali „Zamorčka“, kar bo najlepše novoletno darilo ljubemu Jezuščku.

Kako vneto se trudi slabo časopisje, da bi zatrlo vero in moralo; mi pa se damo oplasiti od vsake male težave tudi tedaj, ko gre za največje dobrine sv. Cerkve. Zato na delo in agitirajte za naša oba misijonska lista! Prosimo Vas tega v imenu Jezusa, čigar rojstvo in spomin ljubezni do neumrljivih duš bomo kmalu obhajali. Prosimo v imenu misijonarjev, ki jim naša dva lista nabirata tako potrebnih sredstev pri njihovem apostolskem poklicu. In hvalo Bogu, marsikak dar je potekel v njih roke uprav potom naših listov. Prosimo v imenu zamorcev, ki so naši najbednejši bratje in sestre in kličejo k nam za pomoč. Prosimo v imenu vseh tistih duš, ki se bodo po našem časopisju ohranile na poti čednosti ali, ako so zašli, se bodo zopet vrnile na to pot. Ne preslišite nas, ki trkamo na Vaša srca; Bog bo Vaš plačnik. Naša družba Vam hoče dati za nove naročnike skromno nagrado v obliki knjig, podobice itd.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Mar. Ter. Ledóchowske.

„Iskreno se zahvaljujem grofici Mariji Tereziji Ledóchowski za čudežno ozdravljenje moje drage mame. Pošiljam istočasno nekaj meni dragih predmetov, kateri naj se porabijo v prid misijonov.“ —

R. V., Sedlarjevo.

„V zahvalo gr. Mar. Tereziji Ledóchowski pošiljam 60 Din kot botrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija. Že večkrat mi je pomagala in zato vsakemu priporočam, da se k njej zateče.“ —

M. P., Muršćak.

„Pošiljam 120— Din kot obljubljen dar v zahvalo Mariji Tereziji Led. za zadobljeno zdravje.“ —

L. B., Ptuj.

„Zahvaljujem se blagopok. grof. Ledóchowski za hitro pomoč v bolezni svojih otrok in pošiljam dar za najpotrebnejše afriške misijone.“ — A. Ž. Breznik.

„V neki važni zadevi sem se priporočal grof. Mariji Tereziji in sem bil uslišan. Pošiljam njej v čast 80.— Din za najpotrebnejše misijone.“ — J. C.

„Zahvaljujem se M. T. Ledóchowski za uslišano prošnjo in darujem za misijone Din 100.—“ — B. Fr. Ljubljana.

„Težko bolna sem imela visoko temperaturo. Zatekla sem se z devetdnevno k blagopokojni grofici M. Tereziji Ledóchowski. Že tretji dan mi je vročina padla. Pošiljam obljubljeni dar in obenem prosim blago dobrotnico za nadaljno pomoč.“ — M. B. Maribor.

„V čast M. Ter. Ledóchowski pošiljam 100.— Din za afriške misijone v zahvalo za pomoč v neki zelo važni zadevi.“ — A. B. Stefanova vas.

„Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski ker mi je večkrat pomagala, ko sem se k njej zatekla.“ — Fr. R. Primskovo.

„Iskrena zahvala vaši pokojni ustanoviteljici za pomoč v raznih potrebah in se ji še priporočam v neki zelo važni zadevi.“ — N. N.

„Zahvaljujem se grof. Mar. Tereziji za stalno službo, katero je dobil moj brat na njeno priprošnjo.“ — M. U. Slovenjgradec.

„Pri živini mi je pretila velika nevarnost. V skrajni sili sem se zatekla s sestro k blagopokojni grofici Mariji Ter. Ledóchowski, da mi pomaga. Pomoč je prišla nenadoma in goved je bila rešena gotovega pogina. Pošiljam zato kot zahvalo 500.— Din za zamorčke.“ — T. B. Mala Nedelja.

Zahvala Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim svetnikom: V čast Mali sv. Tereziki in gr. Mar. Ter. Ledóchowski 55.— D. kot zahvala in prošnja. M. S. Ljubljana. — V čast Materi Božji in M. Ter. Ledóchowski pošiljam v zahvalo dar. — P. G. Zabukovje.

Priporočajo se Mariji Ter. Ledóchowski: M. M. Šmarca pri Kamniku za zdravje. — F. I. Beltinci za srečno smrtno uro in pošilja 100.— Din. — A. D. Brezovica. — M. S. Sv. Ema Nezbiše v raznih zadevah in obljublja dar in javno zahvalo, če bo uslišan. Priporoča se tudi sv. Antonu in škofu Slomšku.

„Ne morem povedati, kako mi je srce žalostno, ako pomislim, da večji del sveta Boga še ne pozna, ker manjka služabnikov, ki bi njegovo ime oznanjali. Kako jokam ob pogledu na toliko narodev, ki se nahajajo v zmoti, ker jim nihče ne posveti v temo, da bi našli pot, ki se pogubljajo, ne da bi hoteli, ampak le, ker se nihče ne potrudi, da bi jih rešil.“
(Šv. Alfonz Rodriguez, D. J.).

Popolni odpustki,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji.

6. januarja, na praznik sv. Treh Kraljev.

2. februarja, na praznik darovanja Gospodovega.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu.

Odgovorni urednik: prof. Watzl.

Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Vesela vest!

Cenjenim naročnikom in vsem ljubim bralcem prijazno naznanjamo, da bo izhajal odslej „Odmev“ in „Zamorček“ zopet vsak mesec.

Mnogi so že večkrat popraševali, zakaj da pride tako redko in še posebno otroci so svojega ljubega „Zamorčka“ kaj nestrpno čakali.

Kar Vas bo pa gotovo tudi veselilo je to, da „Odmev“ in „Zamorček“ radi tega ne bo skoro nič dražji; za celo leto samo 2 Din več. („Odmev“ 10 Din in „Zamorček“ 7 Din). Tiste pa, kateri so bili tako pridni, da so naročnino že poslali za l. 1930, pa prosimo, da naj primanjkljaj ob priložnosti med letom dopošljejo. Če bi bilo komu vse naenkrat preveč, pa lahko tudi v dveh obrokih pošlje.

Dragi prijatelji in dobrotniki! Iz srca se Vam zahvaljujemo za Vaše dosedanje misijonsko delovanje in ljubezen! Prosim Vas, da nam tudi v bodoče ostanete zvesti! Vse žrtve naj Vam presv. Srce Jezusovo tisočero povrne ter Vam da srečno in blagoslovljeno novo leto!

*Družba sv. Petra Klaverja
za afriške misijone
in oproščenje zamorskih sužnjev.*

Priporočila v molitev

so dospela: M. H. Žiže — A. D. Brezovica — G. Sv. Miklavž — N. N. Nezbiše. — Celje — Predvor — St. Andraž — Goriče — Kladje — Ljubljana — Gor. Logatec — Varaždin — Dražgoše — Hotunje — Golnik — Zabukovje — Ljutomer — Št. Ilj — Ljubljana — Prelog — Bukovice.

Zahvale z darovi

so dospele: A. K. iz Topoli; L. D. Št. Ilj in F. T. Ljutomer po 50.— D. v čast sv. An'onu; N. V. Št. Vid nad Planino 100.— Din v čast sv. Antonu za zdravje; N. N. 15.— Din v čast sv. Petru Klaverju; N. N. v čast sv. Antouu 30.— Din; N. N. iz Drvanje 20.— Din; M. T. Zagreb 50.— Din.

Spomin za umrle.

Preč. gospod škof Henri de Saune, škof od Rizonte, poprej apost. vikar Tananarivi; — Preč. o. Marichelle, kongreg. Sv. Duha, generalni vikar v Loango; — Preč. o. Valerian, kongreg. misijonarjev sv. Trojice, umrl v Marinarivo, Madagaskar; — Sestra Margareta Emanuela od sv. Križa pri Karmelu, Tananariva; — Preč. o. Jacobi, kongreg. Brezmadežnega Spočetja, umrl v Windhoek; — Sestra Coelestina, Benediktinka, umrla v Andaže. — Preč. o. Humpert, kongreg. Brezmadežnega Spočetja, Bechuanalandija. — † Jera Kliček, Sedlarjevo. † Prelesnik, Ljubljana. † Mr. Podržaj, Ljubljana. † Mr. Zevnik, dolgoletna naročnica in dobrotnica. R. I. P.

V pobožno molitev priporočamo vse umrle misijone in misijonske sestre, blage dobrotnike in naročnike.

Nagrade!

Za 1 novega naročnika:

litanije Matere Dobrega Sveta in Sv. Petra Klaverja;

za 2 nova naročnika:

povest „O znameniti Marički“ ali pa „Francek zbiratelj“;

za 3 nove naročnike:

barvan ščit presv. Srca Jezusovega na kartonu in litanije sv. Petra Klaverja;

za 4 nove naročnike:

lepo božično igro „Male pomožne misijonarke“.

za 5 novih naročnikov:

lepo podobo 18×28 Matere Dobrega Sveta in spominsko sličico služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske;

za 10 novih naročnikov:

2 lepi podobi 18×24: Mati Dobrega Sveta in sv. Peter Klaver;

za 20 ali več novih naročnikov:

(izvolite po želji): Blagoslov sv. očeta s podobo, $\frac{1}{2}$ ali pa: sliko 39×50 Matere Dobrega Sveta, ali pa sliko sv. Petra Klaverja 39×50.

Letna naročnina za „Odmev iz Afrike“ 10 Din.

Letna naročnina za „Zamorčka“ 7 Din.

Važno! Nagrado dobijo **samo tisti**, kateri so za nove naročnike obenem poslali tudi naročnino!

Popust naročnine pod enim naslovom:

Za 10 do 19 komadov popusta 10%, za 20 do 29 izvodov popusta 20%, za 30 ali več izvodov popusta 30%.